

CZIRÁNY GYÖRGY (1931) Budapest

CZIRÁNY GYÖRGY

Lépcsők

Napjaim benned gyülekeznek,
mind ami volt és ami kezdet,
nem létezőt veled kerestem
s létünk lett Jézus a kereszten.
Halottaim vidáman néznek
a te szemedből, markod fészek,
ott búvik meg kilencven évem,
enyészeté, túl feledésen.
A kerti kőlépcsők ezüstje
a riadt ragyogást kiküzdve
nekidől az égbolt falának,
kőre levert csillagok állnak,
nézik szemed, testvéri lángot,
s lett szívedben a szomorúság áldott.

Búcsú

Helyetted szólnak
Az a gyöngéd zörrenés is
hogy majd nyílik az ajtó
Elföldelt harangütés
ahogy egy kanál rezdül
Egy boldog koppanás is
A kilincs szemérmesen rejti
hangját a réznek de fényt ad
Égő színekké vetkőző virág s mögötte
fák ahogy a mezíten földre hevert álmokból
szomjasan fölemelkednek
néma ragyogásban és félelemben
Fájdalomról szólni? operetté züllök
Irgalmas zúgása megnő a szélnek
Ruháid suttognak Megállt az órák
A jóság finom hullámverése Az elsötétült
tenger hirtelen apadni kezd
hinta a parton vagy sirály jajdulása
Helyetted szólnak
Ellenségünk a remény